

PIK SALOMENIA 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
п'ятницю, четвер і суботу,
випадає
"УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
43 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, повідомлення і чей треба надіслати,
краще на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 43 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу

"СВОБОДА"

Official organ of Ukrainian National Association.

PIK XXIII.

ДЖЕРСИ СІТІ, Н. ДЖ., четвер 15-го цвітня 1915.

Ч. 43.

VOL. XXIII.

JERSEY CITY, N. J., Thursday, April 15, 1915.

N. 43.

РОСІЙСЬКА ВИПРАВА НА КАРПАТИ СКИНЕНА.

Австрійсько-німецька армія випирає Москалів з Бойківщини.

Російська боева лінія в Бескидських горах проломана.

Німці відновили боротьбу в російській Польщі.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

НІМЕЦЬКО-АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ВИПИРАЮТЬ МОСКАЛІВ В ТУРЧАНИНЦІ І СКИЛЬЩИНІ. — РОСІЙСЬКА АРМІЯ В ЗАХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ ЗАГРОЖЕНА.

АМСТЕРДАМ, Голландія (через Лондон), дня 13. цвітня. — Австрійсько-німецькі війська, котрі стоять на північ від карпатського переходу коло Ужкога (турецький повіт) і трохи далі на схід, — на північ від Тухольки (східно-польський повіт), перейшли до сильного наступачого походу проти російських становців і через те змусили Москалів до відвороту в Луцькіський перехід (на південь від Сніжко).

Біля переходу коло Ужкога (Турчанинці) три німецькі корпуси (120-000 військ) вдерли в містину північно на російські становці і здобули при цьому важкі гірські верхи. Тепер прийшло там до нових зав'язків битв, які досі були корисні для німецького озброєння, але поки що не скінчилися.

Далі на схід (у Скільщині) остигли австрійсько-угорські війська важкі здобути. Вони посуваються на доволі значні простори наперед в напрямку до зальського шляху, що веде до міста Стрия. Вваля вони там вчора 800 Москалів в вояки.

Колі Німцям і Австрійцям вдасться тепер в тих місцях (в Турчанинці і Скільщині) посувати ся далі наперед і виперти з тих околиць Москалів на північ, то в короткій часі прийде конець російській виправі в західній Галичині. Будуть вони мусити відтяти з угорської сторони, на яку вони переправилися за Дунайським переходом, а опісля усунути свої війська із західної Галичини.

На півдні від Дукляньського і сусіднього Луцькіського переходу австрійсько-німецькі війська порешили вже таку до наступачого виправу проти Москалів. Пропали вони Москалів з кількох їх корисних становців на гірських верхах і притім взяли їм кількості живих до неволі. Однак жові того Москалі там ще мають доволі корисні гірські становці, за які ще обі середньо-європейські союзники (Німці і Австрійці) мусити муть зводити зав'язки битв.

ВИПРАВА МОСКАЛІВ НА УГОРЩИНУ ЗДЕРЖАНА. — ІХ БОЄВА ЛІНІЯ В КІЛЬКОХ МІСЦЯХ ПРОЛОМАНА.

КАШИНГТОН, Д. К., дня 14. цвітня. — Тутешня австрійсько-угорська амбасада одержала від німці телеграфічно отриману відомість з міністерства війни в Відні:

Російський наступачий похід в Карпатах задержано.

Відомими нападами австрійських і німецьких військ проломано в кількох місцях російську боеву лінію в західній Карпаті.

З уваги на те російська виправа на Угорщину, яку вони почали розводити

Перемішля, не повела ся і Москалі тепер спинили всякі бої.

РОСІЙСЬКА НЕВДАЧА В КАРПАТАХ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам і Лондон), дня 14. цвітня. — Небезпечна російського наїзду на Угорщину, оскільки вона взагалі була, вже усунена.

Російські війська намагали ся три тижні достатись через Карпати на Угорщину, однак потерпіли повну невдачу.

Потверджує се світова урядова оповістка, яку нині оголосив заступник шефа генерального штабу Геффер:

Російський наступачий похід в Карпатах, який закінчився Москвою по переходу Перемішля, вже цілком скінчено.

У Світовій тиждень Москалі направили запит на австрійські становці на турецькій боці коло ріки Ондали і Латоричі (на півдні від Дукляньського переходу), але ці їх напади скінчили ся невдачею, а інших переходів не могли вони здобути.

МОСКАЛІ ПОВОЛИ ПРИЗНАЮТЬ СЯ ДО СКРУТНОГО ПОЛОЖЕННЯ В ГАЛИЧИНІ.

ПЕТРОГРАД, столиця Росії (через Лондон), дня 13. цвітня. — Виправа російських військ через Карпати на угорську долину викликала повну рухливість неприятельської армії в різних місцях.

Наші (російські) війська відбили відпори напади австрійських військ і загрожують їм проломанню їх боевої лінії (що добре, бо лише загрожують!). Коло Російського переходу (се між ліній артурівської переїзди між Луцьком і Ужогом) і в напрямку на місто Стрий направили австрійсько-німецькі війська з великим зав'язком і силою, бо одержали значні підмоги. Цілію ось руху є проломити нашу (російську) боеву лінію в Бескиді та не допустити там нових російських військ, які машинують зі східної Галичини.

Загально науучи, стрічас наша (російська) виправа поважні перепони у Східній Бескиді.

В інших місцях карпатської боевої лінії Австрійці намагали ся тільки не допустити до получения російських військ, котрі воюють в різних частях боснійської лінії.

Як бачимо з тієї телеграми, то російська військова виправа вже знову починає „посувати а тому“

Ві почуту німці було так, що „мелюти“ російського генерального штабу ішли до гори щораз висше, а як відійшли від неї, то висоти, зачинали опадати.

Були вже кілька разів такі відомості в Петербурзі, що австрійська армія вже збрехала. Тим та змінила армія прихильна поведінка до себе і Москалі утримали перед нею. Опісля знову була австрійська армія підляком зломана, але за кілька час знову знов повстала і т. д.

Ві збрехала Перемішля була, німці не утримали, але були — такі телеграми з Петербургу:

„Наша російська виправа на Угорщину покла, чи не австрійська армія вже брала участь у війні чи ні“.

Але, Станіслав Угорщини скоро впаде в руки російської армії. Мадяри, не хотіли до того допустити, просить Росія о окремих мир з Угорщиною.

Тягрі звороти — на північ, але на схід веде трішки німців загрозливі і Москалі, відомими до карпатської виправки успішні, зачинають

як бачимо вже з повисеної телеграми, по трішки спускаються.

Вже повозаються Австрійцям не лише брати участь у війні (якщо нар не в такій який чоловік, як його командувач), але навіть не боятися їх ставити сильний військ російської армії на Угорщину, а навіть намагати ся проломити російську боеву лінію, щоб відгородити російську східно-галицьку армію від західно-галицької.

Ще трішки, а Росія знову заставляється ся над собою, чи не має брати участь у війні чи лише зложити озброє.

ЯК МАДЯРИ ПРОСЯТЬ МОСКАЛІВ О МИР.

ЛВІВ, Галичина (через Петербург і Лондон), дня 13. цвітня. — Світі припинили відомості, що російська армія в Бескидських горах (Леонівщина і далі на схід Бойківщина) де наперед (але на північ). Коло Дукляньського переходу, як доповідь військ, змусили російські війська австрійську армію до відвороту (але також на північ).

Угорські війська ставали російським військам надзвичайно зав'язаний опір на цій лінії. Іх зав'язке і відержимість у тяжких битвах хвалять високо російські офіцери.

Незалежно були телеграми з Петербургу, що Мадяри такі вже осаджали і уланів на дусі, що просить Москалів о окремих мир з Угорщиною. Такі вісті пестять ся подати російські міністри війни і тому їх розкази газети не друкують, лише беруть їх американські „фондлейнери“ та капітальні газети і польські, що зазначають це до церковної напалі.

Повисна телеграми з Львова, виснава також Москалів, хочуть, як не ї бачили б уланів на дусі Мадяри просить Росія о мир.

Важко, що Москалі хотіли б, але їх хвосі просять о мир, але німці, які їм спростать ся чекати, ставлять вони чекати і ніяк такі собі посперять о мир.

БИТВИ НА БУКОВИНСЬКО-РОСІЙСЬКІЙ ГРАНИЦІ.

ПАРИЖ, столиця Франції, дня 14. цвітня. — До тутешньої газети „Пі Парізіан“ доносить воєнний кореспондент з Букаренгу, столиці Румунії, що на буковинській границі кінить зав'язки битви.

Коло Воинь (містечко Воинь лежить по ліній береж ріки Нутра, недалеко російської границі) Австрійці викликали проти Москалів два танцирні походи (зложени з австрійських опанічних військ з гарматами і екоресанціями машинними карабінами). Москалі прийняли їх сильним гарматним огнем. Одні походи виступили, а другий імовірно Москалі знищили.

Австро-угорські війська, які йшли за ними походами, виконали два сильні напади, але Москалі імовірно відбили їх.

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сеймля, Л. Ай.), дня 13. цвітня. — Головна управа німецької армії оголошує отже оповіщення східної німецької головної кінтарії.

Німці підняли в російській Польщі на російські становці та схід від Мадяри і полонили там 1300 російських вояків і 7 офіцерів.

На північний схід від Ломжі кидали Москалі бомби при помочи метальни, але ті бомби не вибухали, а видавали тільки з себе убоваючі гази.

НІМЦІ ЗНОВА ОСТРІЛЮЮТЬ РОСІЙСЬКУ КРИПІСТЬ ОСОВЕЦЬ.

ЛОНДОН, столиця Англії, дня 14. цвітня. — З Петербургу, столиці Росії, прийшла нині ота півурядова відомість про воєнне положення в російській Польщі:

В неділю, дня 11-ого с. м. цілу днину острілювали Німці з тяжких гармат крипість Осовець (над рікою Вором, яка впадає до ріки Нарва, на північний схід від Варшави). Російська артилерія відповідала гарматами з крипістю й ушкодила одну німецьку гармату.

Німці намагали ся пустити рікою до твердині горючі дараби (зав'язані соснові дерева), але ті плетениці затоплено.

Коло Бдабна були гарячі битви півхоті з шпанів.

ГЕНЕРАЛ ГІНДЕНБУРГ ЗАПОВІДАЄ, ЩО ВІЙНА СКОРО СКІНЧИТЬ СЯ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сеймля, Л. Ай.), дня 13. цвітня. — Знаний італійський воєнний кореспондент Кабазіно Ренда оголосив в італійських часописях свою розмову з генералом Гінденбургом, командантом німецької армії в російській Польщі.

Наперед сказав полковий маршалок Гінденбург, що він не вірить, аби Англія вспіла зібрати військову армію. Навіть могли би там і далі ся зібрати міліон людей, то се не буде ніяко, але купа людей в мундурах. Крім того — говорив він даліше — нема в Англії офіцерів і підполітварів, яких у себе Німеччина приймає доволі, протимає кількох поколінь.

Даліше сказав генерал Гінденбург про російську армію так:

Російська артилерія стріляє вправді добре, але марнує амуніцію і нищить гармати.

Піхота російська добра, кіншотанка.

Російський жовір намагав ся добрий борень, але його зав'язке виходить з його страху і сльозного поспу, а не так як у Німців з патріотизму та зі зрозуміння річ. Москалі багато навчили ся, особливо навчили ся вони копати шанці. Але поза тим нічого вони не навчили ся. Іх чисельної переваги нема що боятися ся, бо се стара історія, що у війні ніколи не рішає число військ. Під Таненбергом (коло мурманського озера) Москалі мали трічі стільки військ що Німці, а нині того поспели вони там тако страшно поразке.

Свою розмову закінчив генерал Гінденбург отими словами:

Крім того зав'язкується тепер багато певних приязнь, що Москалі зачинають ажичувати свої сили. Навіщо їм воєнного матеріалу, а воєнне до ліпше, що з початку шилили його з великою розпорою. З того, як тепер Москалі воюють, видно ясно, що війна вже довго не потриває.

В НІМЕЦЬКІНІ:

МОСКАЛІ БІЛЬШІЙ ВОРОГ НІМЦІ АНГЛІЄ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сеймля, Л. Ай.), дня 14. цвітня. — Велике пражіне викликала стаття Теодора Вольфа, головного редактора тутешньої газети „Ворднер Тагеблат“ з який він пише, що Росія є більшим ворогом Німеччини й Австро-Угорщини ніж Англія.

„Російська небезпека — пише він — є далеко більша ніж британська. Росія би обі ті держави по війні задержали ся з Росією, то як вона лінилась є сильною державою, можуть обі середньо-європейські держави діждатися ся від неї лиш прирхих несподіванок. Від її вадливої політики годі відтінати її якийсь договори. Видно се хоч би на справі Дарданельського проливу. Англія заключила перед кількома роками договір з Росією, щоб відтінати її від планів загрозити у своє поспіше Дарданелі, а тимчасом тепер, коли Англія вислала свою воєнну флоту проти дарданельських фортів, в Росії постоїла недовольство проти Англії, що вона вибила російській державі з рук ключ на Середземне море“.

НА МОРІ:

РАБОВАНЕ ПОЧТИ З КОРАБЛІВ.

БАЗІЛІЯ, Швайцарія (через Паріж), дня 10. цвітня. — Своєю виспалою відомістю, що англійські і французькі воєнні кораблі збрарили з італійських почтових кораблів 2300 мілків німецької пошти, яка обіймала: листи, переписні листки, гроші, чеки і малі пакунки. Все те було адресоване до заграничних держав.

Англійські і французькі воєнні кораблі мають таксамо поспулати є почтовими посылками, які будуть їм корисними до Німеччини. Се має бути піхота за те, що німці підводили доки толиять англійські і французькі торговельні і пасажирські кораблі.

З Англії подотав також вістку, що англійські воєнні кораблі переловили з одного норвезького корабля довірничий лист німецького кашмера Ветмана Гольмста і через те германам зупинили Дарданелі і чорне море. Німці, що мають шість німецьких воєнних кораблів, щоб здобути один німецький лист).

Се рабование листів, які ідуть з Німеччини і до Німеччини, привертє доки не лише англійські германські, але і германські листи держав, між ними навіть змисли з германськими Німеччини. Таких людей, що змисли, є в німецьких германських на поспіше задержати переловили, є ввійшли у Луцькіський перевіз і через те германам зупинили Дарданелі і чорне море. Німці, що мають шість німецьких воєнних кораблів, щоб здобути один німецький лист).

Тому те рабование листів германам зупинили Дарданелі і чорне море і їх притяг до воєнних почтових посылками, а також і обрало зупинили Дарданелі. Коли б не було рабования листів, то германам зупинили Дарданелі і чорне море. Німці, що мають шість німецьких воєнних кораблів, щоб здобути один німецький лист).

"SVOBODA" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1923.
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:
In United States:
\$2.00 per year
\$1.00 per 6 months
\$0.50 per 3 months
In Jersey City, Canada and other foreign countries:
\$3.50 per year
\$1.75 per 6 months
\$1.00 per 3 months
Single copy 3 cents.
Подписка чужеземцам 3 цента.

За кождо зміну адреси платити 5 центів.

Address: **SVOBODA**
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі листи-ордера і чеків треба вносити на адресу "Свобода".

При писанні записок наводити довідку номеру аркуша.

Число телефонів 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION
FOR THE PROSECUTION OF
THE RUSSIAN WAR CRIMES

За всі оголошення публікувати в "Свободі" редакція не відказує. — Рукописи не звертає ся.

УКРАЇНСКА ДЕРЖАВА.

В німецькій газеті "Националь Цейтунг", яка виходить в Берліні, з'явився Німецький, помістив Ернст Басмалов, після німецького парламенту статтю про Українську державу, яку отже подано в цілості у перекладі:

З великим зацікавленням слідить тепер німецька публіка за українською справою. Шкода, що це так пізно наступило. Такасо ми досі менше знали про російський шантаж, як би се-го зріст держави і російських великодержавних стремлень, німагав. Німецький народ це пачто зовсім вичувати від правительства, щоб воно надавало напрям його політичним думкам. Се буде задоволенням наших політичних діячів, а його увагу звернути на міжнародні справи та на життя-буття білих і менших народів.

Кілька літ тому познайомили ся я припадком в їхніх голландських кулуарах з одним Українцем. Він розказував мені про кривди і переслідування, які приходять ся його народови переживати. Хотів мене трохи справою зацікавити, що йому новини уладо ся. З того часу я пильно читав один український місячник, що мене познайомило зі справами цього поволеного народу і з зрозумів українське питання.

Націоналістичний рух, який захопив був в останніх роках цілий світ, має принести розвою українському народови, але теперішня війна і ролі Росії в ній, відсунули цю справу на зад.

Україна, се величезний простір російської держави, на якій живе 30 мільонів українського народу. Історія України розказує про кровні боротьби ведені за самостійність української держави з Татарями, Польщею і Московщиною. Гетьман козацький Мазепа, потупив в союзі з німецьким королем Карлом XII, хотів увільнити Україну від московського ярма. Цією ціллю полюбив і Росія, заволодівши цілою Україною при допомозі найбратальніших надуків, безправств, торгів, Сибіри і шибениць, винорозкошів Українців, нищити їх культуру і науку. Але не воля цієї держави незалежності. Нині вся Україна бажав вислободження від панованої Росії і утворення самостійної української держави, а ми Німці з ціллю прихильності поширати будемо її вивольні змагання українського народу. Російська Україна з великим містом Києвом, з Чорним і Азовським морем на півдні, границями: на заході з Галичиною і Буковиною, на півночі з Білою Руссю, на сході сагає області Дону. Се чудовий край, де родить ся шматення і цукрові буряки, де добувають руду залізну, камінь і бурштину. Над Чорним морем великі пристані, передієсь Одеса, а на Криму Севастополь, мають тепер для російської торгівлі збіг велике значіння. Україна се шматок, що живить не лиш своє населення, але ще багато російських центральних губерній, де майже кожного року закладає гродох.

Думка вислободження України від московського ярма не-нишня, але теперішній час війни захопива вона не лиш промовирів українського руху, але весь загаль.

Сматати німецького народу будуть в українській табори. Ми бажаво їм паста і побди в їх визвольній боротьбі.

РОДИМЦІ ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЮТ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ.

РОЗМОВА.

Серед ліса зеленого на мураві.
Стояли два жовніри, оба жваві.

Один каже: в мене жінка в мене діти, Забурляв — треба буди в світ летити.

В мене жінка, молодоза молодина, Гей, не знаєш, яке їй там нині спить ся?

Другий каже: в мене мати і дівчина, Та настала для них нині за година.

Може добре стара мати криєсь в ложах, А дівчина зневажена мати в сльозах.

Оба-ж кажуть: Боже милий, будь ти, Шми, З ворогами не лишай спит самими.

Борони їх! А ми в полі з добрим криєм Дамо собі якое раді, хоч би й з бієм!

Богдан Ленкий.

ЩО ПИШЕ ПРО ВІЙНУ ВІДЕНСЬКА "СВОВОДА".

У Відні почався недавно виходити — як ми вже про се знавали, дванадцятьма "Свобода". Подано тут з 1-шого числа віденської "Свободи" вступили статі про австрійсько-російську війну, сповідаючи ся що наші читачі бачили, як війна, яка майже була на межі свого закінчення, знову брати на великому з'явилася.

Оце та стаття віденської "Свободи".

Росія, вступаючи до війни, зробила так як то каже пхляхотсько-польська прислів'я: "Застав се постав". Хотіла вона похвалити ся перед світом своєю могутністю і виступила до війни майже з цілою своєю головною армією, з усіми гарматами і воєнними запасами, а в битвах поступала противно, як каже вогношася — між пішми й австрійськими — воєнна засада: "щадити людей (жовнірів) і воєнний матеріал".

Тимчасом Австрія розпочинала війну з Росією лише малою частиною своєї армії і то голівною ополченнями ("ландштурмом"). Друга частина австрійської армії була у війні зі Сербією, частина артилерії пішла була до Бельгії і Франції на поміч Німцям, а значна частина нашої армії мусіла стояти при границях деяких інших держав (Італії і Румунії). Нічого ота дивного, що російська армія змогла в початках виступити з так званою "офензивою", се є з напором (наступальною виправою) на нашу армію і на наш край, коли наша армія держала ся в "дефензиві", се є голівною оборонною. А треба знати, що хоч оборона хосенно діє на противника, але під воєнно-моральним зглядом, то одначе з другої сторони дуже легко можуть при ній промахнутися ся дотичні полководці, які в міру воєнних успіхів — часто нарочито в цілених — починають легковажити противника, гратися пильністю, напруженню духа і розвою, а перозаважа, знайдо загони і безпильна офензива (наступальна виправка) потягає за собою величезні жертви в ложах, в амуніції, провіанті і т. п., а все те також дуже деморалізує дотичну армію.

Та показало ся, що дефензива (оборонна війна) нашої армії разом з потягками відворотом її в глибину своєї держави була в великій часті лише поперіжно, а в кожній раз під воєнним зглядом добре обдуманому, а голівною її ціллю було: 1) асикати на часі для належного змобілізавана нашої армії і належного її зоруження; 2) втягнути противника в глибину нашого краю на невідвідний для него терен, який у воєнних битвах відграє величезну роллю, а при тім відтінити його як найдавніше від його власного краю, від власних земляний і магнізів амуніції та провіантів і 3) розтінити армію противника на як найдовший боєвий фронт і в сей спосіб армію противника розповзати, розсіяти, ослабити, підірвати в її дисципліні і зморозувати її, а відтак з доцільного напрямку впадати в її бок і нищити її.

Все те нашою (австрійською) шобщиною уладо ся, згідно даніше уладо ся. Кожий відтак від заходу і півночі на нашу армію на Росію також з'явилася німецька армія і разом з нашою армією відірвали Москвалі як під Варшаву і коли діїшли проти Росії виступила й Туреччина, з від того часу Москвалі з неохочею переїхали вие до дефензиві (оборонної війни) і є змусили устати пороз даніше влад. Був час, коли вони трібули по світі, що ідуть на Відень і на Берлін, були вже під Краковом і на пруській території тай діями були місяцями на кількадесят кілометрів від гашицької границі на Угорщину, а тепер мусили подати ся з своїм власним краєм аж під Варшаву — (поза дією риз Буз-...

Равка-Ніра) і в Галичину до Тарнова і поз Угорщину назад до Галичини.

Москалі вже тепер є майже безсилні. В те, аж змогли вони це зібрати, скрити і одушевити свою армію та засомотувати її відвороту в амуніцію, провіант і т. п., так, щоби вона стала ся спосібною виступити на новому й успішному офензивою — не лише в ся в Австрії, але і всі воєнні критики в нейтральних державах або зовсім не вірять, або що найменше сумнівають ся.

В сей військовий фемінізм Kadet-Aspirant has been in the field since the outbreak of the war, and was detailed, after a short term of military instruction, with a band of men comrades of the Ukrainian legions, to a corps of the regular army, with which she did patrol duty before the works for the protection of the artillery, and also fired industriously at the side of her masculine comrades several times in the trenches, and took part with them in attacks by storm upon the positions of Russians troops. Fraulein Stepaniv remained unmoved, and now taking advantage of a short Christmas leave of absence to search for her parents, who fled at the beginning of the war from their home in Wisniowczyk, where her father was a Greek-Catholic priest.

"Fraulein Stepaniv went to a Ukrainian Christian. Ever since her father who is with the Eighteenth Infantry Regiment in Feldbach, as a one-year volunteer. Since her brother also had no word of their parents, Fraulein Stepaniv came to Vienna, where she will continue her search, in company with her brother-in-law, a field curate with the Twentieth Landwehr Regiment.

EARLY THOUGHT OF FIGHTING RUSSIA.

"One of the men of our staff had a lengthy conversation with Fraulein Stepaniv yesterday, in which the young Amazon described her experience in the battles in the Carpathians.

"After a happy and care-free childhood in my father's rectory—so she began—"during which I always practiced gymnastics zealously and followed sports of all kinds, I went, about a year ago, to the University at Lemberg to devote myself to the study of philosophy. I soon became known in the athletic circles of Lemberg, and later founded, together with a band of college women and men, the Ukrainian Sitchowor Schützenverein. Even at the time of its founding we were led by the thought of some time taking part in the liberation of the Ukrainians from the Russian yoke, and striking a blow for our Austrian fatherland.

"I had devoted myself to the affairs of the Schützenverein with considerable zeal, and thereby won quick regard and esteem of my masculine colleagues.

"Then, when the Ukrainian national council sounded the war drum in the first days of August, legionaries offered themselves as volunteers from all parts of our Ukrainian fatherland; it was clear to me that I too must go into the fight, whatever difficulties were put in my way."

Woman bears sword in army of Austria.

Fraulein Olena Stepaniv is "Kadet-Aspirant Stepaniv" among the soldiers—Has won silver medal for courage and command of a small guard by her conduct.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Після кількох тижнів ми бачили у нас українську дівчину, студентку львівського університету, яка Олена Степанівна, яка, після перемоги, всім своїм товаришам та дозволу, сіла на у військовій армії австрійській, де вона виконує роль в своїй жінці хосенно з хоробрістю та ілюзією.

Тимчасом вона з українською дівчиною в німецькій армії, "Української Корреспонденції", яка входить у Відні, вона відзначається в українській армії, де вона виконує роль в своїй жінці хосенно з хоробрістю та ілюзією.

While peace campaigns are being conducted in the name of women in many nations, at least one woman is revealing that, on the other hand, not all of her sex are unmoved by the active war spirit. Fraulein Olena Stepaniv, of Wisniowczyk in the Ukraine, is at the front with a regiment of Ukrainian sharpshooters in the Austrian army; and her conduct has won the silver medal for courage and the command of a small company of men with the rank of Kadet-Aspirant. She hopes to become regularly commissioned as an officer in the Austrian service. How she came to go to the front, and with what enthusiasm she has accepted the hardships and dangers of life as a fighter on equal terms with men, is told as follows by the "Ukrainisches Korrespondenzblatt" of Vienna:

"A few days ago there appeared in the office of our paper a young soldier, who, as the blue and yellow rosette on his cap showed, was one of the Ukrainian sharpshooters. He asked if we had any word of the Ukrainians who had fled out of Galicia. Instead of answering him, we all stared at him in wonder. We knew that there were very young, even eighteen, seventeen, and sixteen-year-olds in the ranks of the Ukrainian sharpshooters; but this boy, with his childlike face... and more than that, already a Kadet-Aspirant."

"How old are you?" asked one of us after a moment.

"The soldier smiled. He knew already why we were staring at him so and why we asked his age. It was not the first nor the second time that he had heard that question. Instead of answering about his age, he replied, smiling: 'I am a girl! No one insulted him, or rather, he, with further questions. We knew what sort of person we had before us."

"Here we give other people the story of this young feminine sharpshooter, repeating information that a copy of the "Neue Wiener Tagblatt" brings:

"For several days there has been lodged in Vienna a young girl, who has undertaken service at the front in the Ukrainian legions,

after overcoming manifold difficulties, out of love of the fatherland and the inward impulse to action, and who has received the silver medal for courage in recognition of her brave conduct in the field. Fraulein Olena Stepaniv is the name of the undaunted Amazon—reached the grade of Kadet-Aspirant, and hopes in secret that she may yet become an officer, if the difficulties can be overcome which her sex puts in the way of such an undertaking."

"This young feminine Kadet-Aspirant has been in the field since the outbreak of the war, and was detailed, after a short term of military instruction, with a band of men comrades of the Ukrainian legions, to a corps of the regular army, with which she did patrol duty before the works for the protection of the artillery, and also fired industriously at the side of her masculine comrades several times in the trenches, and took part with them in attacks by storm upon the positions of Russians troops. Fraulein Stepaniv remained unmoved, and now taking advantage of a short Christmas leave of absence to search for her parents, who fled at the beginning of the war from their home in Wisniowczyk, where her father was a Greek-Catholic priest."

"Fraulein Stepaniv went to a Ukrainian Christian. Ever since her father who is with the Eighteenth Infantry Regiment in Feldbach, as a one-year volunteer. Since her brother also had no word of their parents, Fraulein Stepaniv came to Vienna, where she will continue her search, in company with her brother-in-law, a field curate with the Twentieth Landwehr Regiment."

ON EQUAL TERMS WITH MEN.

Finally, after various delays and attempts to put her in the sanitary service instead of allowing her to attain her desire to fight, Fraulein Stepaniv gained permission to accompany her colleagues of the Schützenverein to the front. She said:

"I lived during the strenuous march on equal terms with my comrades. No patrol, no watch was omitted for me; and that was what I wanted... The commander of our company made me a colonel leader after one month; and I was appointed as instructor of a few newly enlisted legionaries. During a five-day rest in Szent-Miklos I brought my charges, by dint of persistence and zeal, to such a state of capability that Capt. B. praised me especially."

"As a subordinate officer I became commander of a patrol; and soon had opportunity to render worthy service in the battles in the Carpathians. In the past at Viskov we first went under fire. In silence I greeted this first patrol... From then on we were always under fire on serious and difficult service by the brigade commander. Now we were a protection for artillery, now advance guard, now rear guard, then from time to time a scout patrol."

"On the 10th of November our troop made a flank attack upon the heights of Karmarka. The Russians were hurled back, and our Ukrainian legionaries had a good part in the success. I was selected for recognition, and Gen. F. presented to me the silver medal which I received with great pleasure."

"The soldiers present at the celebration honored me by a parade. I could have cried with emotion; but although I am a woman, I wanted to avoid tears, and thanked them only with a formal military salute."

GIVEN COMMAND OF A GUARD.

"Soon after that I received command of a guard; and at the same time the rank of Kadet-Aspirant, with the sleeve-stripe on my arm as a mark. The brave and spirited soldiers of my little command followed out all my orders zealously, and made the task of leadership all the easier for me. I never let the soldiers present at the celebration honored me by a parade. I could have cried with emotion; but although I am a woman, I wanted to avoid tears, and thanked them only with a formal military salute."

"I don't know why," she said, "but here in Vienna, among so many strangers and

seeing so many women, I feel cramped, and become as helpless as a child. In the field among my comrades all that passes away. No one thinks of the fact that I am a woman, and I too, forget it. On the 16th I shall return to my troop, and then once more—'smiled—'I shall be a regular soldier."

Naturally, comments the article, Fraulein Stepaniv does not retain as a soldier her feminine name of Olena; but is enrolled as "Kadet-Aspirant Olen Stepaniv", and her comrades do not address her as "Fraulein" but as "Kamrad Kadett" or "Herr Kadett". She wears her uniform with a dash, and as if it were a matter of course. It is of tough commissary cloth, stained by dust and weather on long marches. With the full knee-trousers she wears tourist leggings and heavy compass missary shoes, which nevertheless hang a small foot. From her shoulders hangs a rough tourist cloak. An infantry sabre swinks at her left side, and upon her small head, with short cropped blond hair, the gray infantry cap perches saucily.

On the street, Fraulein Stepaniv wraps herself in the regulation big gray soldier's cloak, made of heavy cloth, with green shoulder-straps. Only a few of the passers-by notice the handsome little Kadet-Aspirant. She greets with a military salute all the officers who pass her, and receives with thanks all the signs of honor which men and officers accord to her without hesitation.

(The New York Evening Post, Saturday, March 15, 1914, Nr. 99.)

ВІДЗІВКА В СПРАВІ ОСНОВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ.

Вістник Союзу Визволення України відзів гідку основування під творчістю важку хвилю Українського Воєнного Музею, який би мистин усі пам'ятки цієї війни, що в ній беруть участь Українці, та щоб ці пам'ятки перетали ми нашим громадянам покісним.

В цій справі проголосив згаданий Союз ось-яку відзівку до всего українського громадянства:

"Брати наші в полі бити. Чим-тако про їх діла. Та не досить їх висток по часописам та у книжках, особливо для дальших поколінь. Кілько то літ поволяв Запорозький, а що динило ся як живий спомин їх слави, їх хоробрості? Тільки мистини чорніли на полі... Що і тепер так не стало ся з нашою визвольною боротьбою, треба всі пам'ятки цієї війни старанно збирати і захищати в особливий українським "Воєнним Музеєм", де вони стали власністю народу і переховували ся з покоління на покоління, дозволити завзята та гарту і тій Україні, що поклікала до життя і до діяльності по нас. Покищо можна би примістити нашу воєнну збірку при котрійсь українським Товаристві, або при тутешнім віденським музею, а пізніше перевести туди, де прийдеть ся нам на покоришшах оснувати нові культурні осередки. Музей зробить ці всі почути, які тепер падають у нашім серці під впливом героїчної боротьби братів на полі бити, доступними це й для дальніх нащадків. Зібрані в музею предмети живо нагадуватимуть в теперішній буді се тривалий пам'ятник нашої слави."

"Не тільки кріси, шаблі, лядини, набой, прашпелі, уживані по ним і в по ворожій бої, але також одчирні, відзнаки наших стрільців і все, що тільки має якунебудь зв'язь з військовою участю в ній Українцями: часописи, фотурії, відозви, фотографії, першопішні листки, записки, спомини та листи і т. д. У музею можуть складати наші стрільці всі воєнні трофеї, згодби в ворогах."

"Збирати такі час, бо пильніше вже не легко буде, а тепер ще не легко те все роздобути."

"Кожний з нас може легко припинити ся до зборачення музею, до збірні пильних пам'яток для історії нашої держави."

"Треба тільки шире вжити ся в справі і "Український Воєнний Музей" стане здійсненою. Подобаємо про се, щоб не пропала наша слава!"

Розуміється, що ми, американці України, що до беремо участі в справі боротьби, не багато жогомо припинити до здійснення цієї діли. Навіть так і у нас з'являється се дещо Музей, який надать ся до сего Музею. От бачо, з наших поселенців динило ся, оскільки обитих війною, а може й нині які висті, часописи, чи книжки, що пишуть про війну і пр. Все те буде колись цінним матеріалом для історії, тож обов'язком кожного збирати всі такі пам'ятки та зберігати їх в певних місцях, або передавати в руки котрої з наших часописів, а тут вже будуть знати, що є сив історія. Наша редакція радо буде середирити в такім ділі, щоб пропрі сив читачів, щоб, що має дещо такої, звергав ся до редакції.

[illegible]

LIFE DRILL
ON
ENGLISH
STEAMER

PROVINCIAL
A 1922
AND 1923

Captain THIERRIENS

JESS WILLARD

GILBERT
PILOT

WILLIAM HALE
THOMPSON

1917

AUSTRIAN
PRISONERS

ELMER ROOT

[illegible]

нає велика. Пачка сірників три повні ще друге 3 до 4 рази дорожче ніж звичайно. А своє треба продавати дуже — ну — от хочби фасолі 4 нових за кіло. Ми-тепер нічого не знаємо, ці люди дурні. Почти нема ні газети, ні жінських вістей. Говорять, що тим, що в Румініях, вирости борода велика, бо годять ся, а волосся аж по плечах. Там вже був 32 рази в огні. Кілько то в наших загиблих, кільки в Росії погинуло. Кільки калік, а кільки в нас померло з гризотів! Оттак нам жияє ся. Ти не можеш, так напийся... Марія.

IV.
Лист з Перечина, Угорщина.

немо лишні ні с. Кожного дня чоловік раптом ніяк небувало зникав і з'являвся. В нашій кармі така біда і зникнення, якого ще з'являти не було. Від 1941 до 42 ми пішли до війська, бо Москва хотіла нас зібрати в Галіччину, а ми хотіли заробити від цього Польщу і повернутися в Україну. Ми їздили і зайшли в Росію, а Москва вдерся в Галіччину і втрудило, щоби з тим баченням з'явився Бог знає куди. І наші люди поїхали в Росію, а ми залишилися в Галіччині. Тернопіль, Рогатин, Рогатин, Галич як до Львова, Львів як до Києва, Київ як до Одеси, Одеса як до міста і села порекомендувати і пошукати. Люди поїхали. Бог знає куди. І наші люди в домі кмітцями зайняті, листів і карти не отримав жадної відомості, а сестри як ішо, що дома нікого нема. Бог знає куди і з ними стало. Ішну до Вас тоді, сестро, але не знаю, чи Ви його отримали, а коли отримате, то пропну, відповісти мені. — До побачення. Антіп Корнійчук.

Лист з Пядик, диваний 11. січня

Скрізь валяли сніг пологам.

— Василь Запаринюк.

ФОНД ІМ. МИХАЙЛА ПАВЛИКА

тор, ми вкратили 12 аеропланів, а

[illegible]

РОСІЙСЬКА „ЛАСКА“.
Аж війна відлучила від російської

гі в Галиччині. Намі чатами пригадав собі минулий голодний рік, коли то в Америці з'організували похід для надодаточних братів в старім зразі: згоді поміч, аде на більшу славу, зорганізували в Ресі Москвілі і посилали с тисячу рублів для голодуючих історікських на руки московських ді в Галиччині. Заномую роздавати по селянам, передітиш на змуну худу. Богато одили, худ завів на потреби до поміщи, то користуват з ними. Брали сто заномую. А де тинер прокази, що то була за дася. Боги при

Доми сі мають 2 і 3 фльори. 6 до 10
рубри, значні і вищі вигоди, велика рота.
Ціни простіші, сплати дуже догідні.
Надаємо готівку від 200.00 і вище а
решту розкладаємо на малі місячні сплати
від 10.00 до 20.00. Сам рент виплатить
Вам дім. Ваш дім. Зголошуйте ся зараз на
адрес:
Б. Рудинський, реєстр і публ. нотар,
761 Drexel Bldg., Philadelphia, Pa.

